

prima instanță: Judecătoria Anenii Noi
Judecătorul A. Mocanu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „NEOGAZ” Societate cu Răspundere Limitată și Procopiuc Anatolie, prin intermediul avocatului Dumitru Barbăscumpă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie împotriva Societății cu Răspundere Limitată „TEMP” și Avdeev Nicolai, cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea Comercială „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie și s-a menținut hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 6 februarie 2017,

c o n s t a ț ă :

La 2 noiembrie 2016, Societatea Comercială „NEOGAZ” Societate cu Răspundere Limitată și Procopiuc Anatolie au depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „TEMP” și Avdeev Nicolai, cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că, la 22 septembrie 2009, au încheiat cu S.C. „NEOGAZ” S.R.L. contractul de subantrepriză nr. 3/09. În virtutea acestui raport obligațional, S.R.L. „TEMP”, în persoana administratorului Avdeev Nicolai, în funcție de subantreprenor, și-a asumat obligația să efectueze lucrările de gazificare a caselor de locuit din satul Găiești, r-nul Strășeni, iar S.C. „NEOGAZ” S.R.L., în persoana administratorului Procopiuc Anatolie, în calitate de antreprenor general, și-a asumat obligația de achitare a lucrărilor efectuate în baza actelor predare-primire a lucrărilor.

Reclamanții au precizat că, ulterior semnării contractului, pârâtul a avut pretenții de ordin material față de S.C. „NEOGAZ” S.R.L. pe marginea executării obligațiilor. Așadar, la 7 noiembrie 2011, S.R.L. „TEMP” a depus cerere de chemare în judecată la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, prin care a solicitat încasarea din

contul S.C. „NEOGAZ” S.R.L. a prejudiciului material în mărime totală de 572 168,9 lei.

Prin urmare, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 mai 2014, s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat de la S.C. „NEOGAZ” S.R.L. în beneficiul S.R.L. „TEMP” datoria contractuală în mărime de 331 019 lei, penalitatea contractuală 119 167 de lei și taxa de stat în cuantum de 13 505 lei, iar în total 463 691 de lei. În rest, cerințele au fost respinse.

În aceeași ordine de idei, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, s-a admis apelul declarat de către S.C. „NEOGAZ” S.R.L., s-a casat parțial hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii. În rest, hotărârea s-a menținut. Iar, la 21 octombrie 2015, Curtea Supremă de Justiție a considerat inadmisibil recursul formulat de S.R.L. „TEMP”.

În astfel de circumstanțe, reclamanții au reiețerat că instanțele de judecată au tras concluzia că pretențiile pârâtului au fost neîntemeiate. Totodată, în paralele cu procesul sus - relatat, administratorul S.R.L. „TEMP” Avdeev Nicolai a considerat necesar de a se adresa la organele de urmărire penală în vederea atragerii la răspundere penală a directorului S.C. „NEOGAZ” S.R.L. Procopiuc Anatolie. De altfel, acesta a fost acuzat de către conducerea pârâtului de comiterea unor presupuse acțiuni de escrocherie și falsificare de documente pe marginea executării contractului de subantrepriză nr. 3/09 din 22 iunie 2009 privind gazificarea satului Găiești, rml Ialoveni.

Astfel, reclamanții au enunțat că directorul S.R.L. „TEMP” a depus plângere la Ministerul Afacerilor Interne. Cu toate acestea, în rezultatul examinării materialului nominalizat de D.G.S.O. al M.A.I., s-a constatat că litigiul format poartă un caracter civil. În plus, pârâtul nu a contestat răspunsul primit în modul stabilit de lege, dar a preferat să depună o altă plângere cu același obiect și conținut, dar deja la Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău. În acest sens, organul de urmărire penală l-a audiat pe directorul S.C. „NEOGAZ” S.R.L. Procopiuc Anatolie, fiind prezentate în mod repetat o mulțime de acte economico-contabile.

În urma verificărilor de rigoare, prin răspunsul Procuraturii sect. Buiucani, mun. Chișinău nr. 11-192 pet/14-3491 din 26 martie 2014, organul de urmărire penală a stabilit din nou că obligațiile contractuale sunt reglementate de legislația civilă, iar temeuri de a interveni în cazul dat cu acte de reacționare ale procurorului nu au fost determinate.

Cu toate acestea, în lipsa răspunsului sus - indicat, la 25 martie 2014, a fost înregistrată în Registrul nr. 1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Strășeni o nouă plângere a directorului S.C. „NEOGAZ” S.R.L. Avdeev Nicolae, cu privire la aceleași fapte penale descrise supra. Așadar, Procopiuc Anatolie, în calitate de director S.C. „NEOGAZ” S.R.L., a fost chemat la Inspectoratul de Poliție Strășeni, a fost audiat, a dat explicații, a prezentat aceleași acte economico-contabile. Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Strășeni Ion Tețcu din 17 aprilie 2014 s-a dispus refuzarea în pornire a urmăririi penale și clasarea procesul penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Ordonanța respectivă a fost adusă la cunoștința lui Avdeev Nicolae, însă acesta nu a contestat-o în modul stabilit de lege.

Reclamanții au subliniat că, între timp, prin încheierea Curții Supreme de Justiție 21 octombrie 2015, s-a considerat inadmisibil recursul declarat de S.R.L. „TEMP”. Totuși, nici împrejurarea dată, nu l-a oprit pe directorul S.R.L. „TEMP” Avdeev Nicolae de a depune o nouă plângere la 9 decembrie 2015 în REI-1 a Inspectoratului de Poliție Strășeni. Mai mult, această cerere avea același obiect și conținut, care vizau pretinsul fapt de escrocherie și falsificare a documentelor de către factori de decizie de la S.C. „NEOGAZ” S.R.L. Prin urmare, în baza ordonanței procurorului din cadrul Procuraturii Strășeni Ion Tețcu din 24 decembrie 2015, s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesul penal cu numărul de ordine 20153300839, întrucât există o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale pe aceleași acuzații, prin care s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri. Ordonanța Procuraturii r-lui Strășeni din 24 decembrie 2015 a intrat în vigoare.

În temeiul celor indicate mai sus, reclamanții au considerat că acțiunile abuzive declanșate de Nicolai Avdeev au avut un efect dublu, fiind defăimată atât reputația profesională a persoanei juridice S.C. „NEOGAZ” S.R.L., cât și onoarea și demnitatea personală a cetățeanului Procopiuc Anatolie. Mai mult, s-a arătat că activitatea S.C. „NEOGAZ” S.R.L. este bazată pe buna-credință și respectarea obligațiilor asumate față de clienții lui. De fapt, în acest timp, societatea comercială nu a avut situații litigioase de care ar fi responsabilă, nu a figurat în calitate de pârât în alte acțiuni civile și nu a încălcat drepturile altor persoane de drept public sau privat.

În esență, reclamanții au notat că unicul litigiu cu implicarea societății reclamante a fost cel generat S.R.L. „TEMP”, în persoana administratorului Nicolai Avdeev, care înaintează pretenții materiale fără o argumentare adecvată.

Potrivit reclamanților, un rol deosebit în această privință revine concret cetățeanului Nicolai Avdeev, care, de fapt, este generatorul tuturor acțiunilor ilegale la adresa lor. Aceștia au susținut că pârâtul Avdeev Nicolae și-a pus drept scop pedepsirea prin orice mijloace a lui Procopiuc Anatolie pentru fapte presupuse ca fiind adevărate. În plus, depunerea unor plângeri la diferite instituții de urmărire penală, cu același conținut, poate fi interpretată ca un abuz. Obiectul acestor acțiuni a fost de a provoca daune S.C. „NEOGAZ” S.R.L. și lui Procopiuc Anatolie.

Societatea Comercială „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie au solicitat repararea în mod solidar de către S.R.L. „TEMP” și Avdeev Nicolae a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, pentru fiecare reclamant în parte (f. d. 10).

La fel, reclamanții au cerut compensarea în mod solidar de către pârâți a cheltuielilor judiciare (f. d. 10).

În cadrul examinării cauzei, pârâtul Avdeev Nicolae a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca nefondată (f. d. 31 – 34).

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 6 februarie 2017, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată (f. d. 57, 59 – 62).

Împotriva acestui act de dispoziție, Societatea Comercială „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie au declarat apel în termenul legal (f. d. 112). În apărare,

intimații au formulat referință, solicitând respingerea cererii acestora (f. d. 100 – 107).

În același timp, la 31 octombrie 2017, S.R.L. „TEMP” și Avdeev Nicolae, prin intermediul avocatului Buruian Mihail, au depus cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 500 de lei. În special, s-a menționat că suma de 2 000 de lei a fost achitată la examinarea cauzei în primă instanță, iar suma de 1 500 de lei a fost plătită în ordine de apel (f. d. 99).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 31 octombrie 2017, a respins apelul declarat de Societatea Comercială „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie și a menținut hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 6 februarie 2017 (f. d. 108 – 117).

Totodată, instanța de judecată a dispus încasarea în mod solidar de la Societatea Comercială „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie în beneficiul lui Avdeev Nicolai a cheltuielilor judiciare pentru asistență juridică în cuantum de 3 500 de lei (f. d. 108).

Pentru soluționarea acestui litigiu, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de reclamanti în cererea de chemare în judecată și stabilită de primă instanță. Astfel, Colegiul judiciar a susținut că intimații au încercat să-și apere un pretins drept încălcat, ceea ce demonstrează că acțiunile lor nu pot fi apreciate ca fiind considerabile pentru apelant. Or, prin sesizarea organului de drept întru verificarea legalității diferitor fapte și circumstanțe stabilite, s-a realizat dreptul constituțional prevăzut la articolele 52 – 53 din Constituția Republicii Moldova.

În subsidiar, instanța de apel a reținut că apelanții nu au probat faptul referitor la culpabilitatea intimaților ce ține de răspândirea publică a unor informații defăimătoare în adresa lor. Mai mult, plângerile penale menționate în cererea de chemare în judecată nu pot fi interpretate ca o formă de răspândire a unor informații ce ar leza onoarea și demnitatea persoanei.

În fundamentarea acestei decizii, instanța de control judiciar a aplicat articolul 9 alin. (1) din Legea nr. 190 din 18 iulie 1994 cu privire la petiționare, articolele 7 și 8 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare și articolul 16 alin. (1) din Codul civil.

La 8 decembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 31 octombrie 2017 (f. d. 118).

La 22 noiembrie 2017, Societatea Comercială „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie, prin intermediul avocatului Dumitru Barbăscumpă, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței din 6 februarie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenții au afirmat că instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că depunerea repetată a plângerilor penale de către intimați a reprezentat o exercitare abuzivă de drepturi. Or, în viziunea lor, asemenea acțiuni urmează a fi calificate ca o încălcare a bunei – credințe în sensul articolului 9 din Codul civil.

Mai mult, reprezentantul recurentului a invocat că cererile intimații îl vizau direct pe directorul S.C. „NEOGAZ” S.R.L. Procopiuc Anatolie. Prin urmare, probarea nevinovăției implica de fiecare dată acumularea informației necesare,

argumentarea punctului de vedere și atragerea avocatului pentru asigurarea asistenței juridice calificare. În mod corespunzător, acesta a pretins că activitățile descrise provoacă situații de stres sau te sustrag de la procesul de producere a întreprinderii.

Cu privire la compensarea cheltuielilor judiciare, recurenții au susținut că intimatul nu era în drept să depună o atare cerere, iar instanța de apel nu era împuternicită să admită pretenția respectivă. În plus, potrivit acestora, mărimea cheltuielilor nu a fost probată într-un mod adecvat.

La 14 martie 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs intimaților S.R.L. „TEMP” și Avdeev Nicolae, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 134).

La 26 martie 2018, intimații au depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil (f. d. 135 – 136).

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de S.C. „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie, prin intermediul avocatului Dumitru Barbăscumpă, este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor a verificat dacă recursul este formulat de persoana în drept să-l declare, dacă este depus în termen și dacă nu a fost examinat anterior, și a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

În acest caz, se observă că mandatele seria MA nr. 1078610 și seria MA nr. 1078610 din 17 octombrie 2016 dovedesc faptul că avocatul Barbăscumpă Dumitru a fost împuternicit în mod legal să atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele S.C. „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie, care sunt subiecții abilitați cu dreptul de a declara prezentul recurs (f. d. 4 - 5) în conformitate cu dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei, confirmă că cererea nu a fost depusă repetată și nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate și având în vedere data pronunțării deciziei (31 octombrie 2017) și declarării recursului (22 noiembrie 2017), instanța de recurs constată că cererea, supusă examinării, a fost depusă în interiorul termenului de 2 luni.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs la dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

Ab initio, în conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se

invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

În același context, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special, de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi auzit (a se vedea, *de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia, Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În aceeași ordine de idei, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrări a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis, Benjamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Din perspectiva acestor drepturi garantate de Convenția Europeană, completul Colegiului de control judiciar își propune să verifice esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurenților referitoare la ilegalitatea deciziei atacate, în

limitele în care au fost formulate, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea lor.

În speță, instanța observă că recurenții S.C. „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie au criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017 în baza articolului 432 alin. (2) lit. c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, la articolul 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 31 octombrie 2017, instanța de apel s-a călăuzit de articolul 9 alin. (1) din Legea nr. 190 din 18 iulie 1994 cu privire la petiționare, articolele 7 și 8 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare și articolul 16 alin. (1) din Codul civil.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată, reiese în mod cert că recurenții au reluat argumentele formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod detaliat. În special, instanța de apel a învederat că, prin sesizarea organului de drept întru verificarea legalității unor anumite fapte, s-a realizat dreptul constituțional al intimaților prevăzut la articolele 52 – 53 din Constituția Republicii Moldova. Totodată, s-a reținut că S.C. „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie nu au probat culpabilitatea intimaților în partea ce ține de răspândirea publică a unor informații defăimătoare în adresa lor.

Cu privire la ilegalitatea încasării cheltuielilor judiciare, instanța de recurs apreciază că, potrivit art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, precum și argumentul ilegalității deciziei atacate. Respectiv, deși recurenții au invocat că acest capăt de cerere nu a fost probat într-un mod corespunzător, se observă că recurenții nu au specificat o încălcare esențială a unei norme legale procedurale cu privire la caracterul arbitrar al aprecierii probelor. De fapt, admiterea unei asemenea capăt de cerere în ordine de apel a asigurat o bună – administrare a justiției, care este o parte integrantă a dreptului la un proces echitabil. Or, recurenții nu au reușit să demonstreze că pretenția, supusă analizei, excede limitărilor impuse la articolul 373 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cu privire la dreptul de a solicita o compensație legală. Astfel, luând în considerare circumstanțele particulare din speță, critica examinată mai sus nu se încadrează ipotezei reglementate de art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, fiind una irelevantă.

Mai mult, instanța observă că, *în principiu*, recurenții au formulat prezenta cerere după ce au beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și au avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, A. Menarini *Diagnosics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiasvili*, 2 septembrie 2014, parag. 34, *Samardžić v. Croația*, ibidem, parag. 28).

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că observațiile invocate de S.C. „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și

libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, temeiurile inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecătii nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (*a se vedea*, de exemplu, *Petrovic v. Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, *Sturm v. Luxemburg*, ibidem, parag. 32).

Un raționament subsidiar constă în faptul că recurentul a fost reprezentat de către avocatul Dumitru Barbăscumpă, persoană abilitată și calificată, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, acesta a fost în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, în baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) în Codul de procedură civilă și interpretarea suficient de clară și coerentă a acestuia de Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa constantă (*a se vedea*, *mutatis mutandis*, *Trevisanato v. Italia*, ibidem, parag. 45, *Sturm v. Luxemburg*, citată mai sus, parag. 40).

Din aceste raționamente, instanța de judecată reține existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (*a se vedea*, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în prezenta cauză (*a se vedea*, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Societatea Comercială „NEOGAZ” S.R.L. și Procopiuc Anatolie, prin intermediul avocatului Dumitru Barbăscumpă, nu ridică

probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „NEOGAZ” Societate cu Răspundere Limitată și Procopiuc Anatolie, prin intermediul avocatului Dumitru Barbăscumpă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea